

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: **Heršpická – správa nemovitostí, spol. s r.o.**
sídlem Strážní 7, Brno
zastoupen advokátem JUDr. Ondřejem Doležalem
sídlem Koliště 1912/13, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**
sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno

za účasti: 1. doc. RNDr. M. B., Ph.D.
2. doc. RNDr. L. B., Ph.D.
3. MUDr. F. P.
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Zahutou
sídlem Veveří 365/46, Brno
4. Mgr. V. P.
zastoupena advokátem Mgr. Michalem Zahutou
sídlem Veveří 365/46, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č. j. JMK 98052/2017

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce Heršpická - správa nemovitostí, spol. s r.o. se včas podanou žalobou domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo postupem podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí odboru územního a stavebního řízení Magistrátu města Brna ze dne 10. 3. 2017, č. j. MMB/0104559/2017. Tímto prvostupňovým správním rozhodnutím bylo k žádosti Mgr. M. T., MUDr. F. P., Mgr. V. P., doc. RNDr. M. B., RNDr. L. B., R. B., Ing. J. V., I. V., Ing. M. J., Ing. I. J. a P. S. ze dne 27. 9. 2012 o vydání deklaratorního rozhodnutí podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu rozhodnuto, že žalobci nevzniklo právo stavby nazvané jako „Brno – Ivanovice Obchodní centrum – Hobby – Market“ na pozemcích č. parc. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV, XW, XS, XY, XZ, XXA. – dále jen „Stavba“ – stvrzené certifikátem Ing. M. T. (autorizovaného inspektora) ze dne 23. 3. 2010, č. j. 711007 v rámci tzv. zkráceného stavebního řízení podle § 117 zákona č. 183/2006 Sb., v tehdy platném znění (dále jen „stavební zákon“). Osoby zúčastněné na řízení z pozice vlastníků nemovitostí nacházejících se v okolí Stavby brojili proti její realizaci v územním řízení a v rámci zkráceného stavebního řízení, v řízení podle § 142 správního řádu a v navazujících řízeních před správními soudy. V nyní projednávané věci se tak dělo mimo jiné v rámci řízení před zdejší soudem vedeném pod sp. zn. 30 A 12/2014 a před Nejvyšším správním soudem v řízení pod sp. zn. 2 As 52/2016. Předmětem věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 12/2014 byl přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2013, č. j. JMK 115058/2013, kterým bylo odvolání tehdejších žalobců – MUDr. F. P., Mgr. V. P., doc. RNDr. M. B., RNDr. L. B. a Mgr. M. T. proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení ze dne 19. 8. 2013, č. j. MMB/031192/2013 zamítnuto. Tímto prvostupňovým správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost tehdejších žalobců a dalších osob o vydání rozhodnutí, že nynějšímu žalobci nevzniklo právo stavby k předmětné Stavbě. Původní prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 23. 11. 2012, č. j. MMB/040615/2012 naopak vyslovalo, že nynějšímu žalobci takové právo nevzniklo.
2. Prvostupňovým správním orgánem bylo v předmětné věci rozhodnuto třikrát, poprvé že zmiňované právo žalobci vzniklo, podruhé byla žádost navrhovatelů zamítnuta a potřetí bylo opět rozhodnuto, že předmětné právo žalobci nevzniklo. Pro posouzení věci jsou důležité shora již citované rozsudky Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu, a to prvně uvedeného soudu ze dne 21. 1. 2016, č. j. 30 A 12/2014 – 99 a Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 As 52/2016 – 84. Citovaným rozsudkem Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost tehdejších osob zúčastněných na řízení, nynějšího žalobce a Ing. arch. M. T. proti poslední uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 3. 12. 2013, č. j. JMK 115058/2013 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud se ztotožnil se skutkovým a právním

hodnocením věci provedeným Krajským soudem v Brně, přičemž pro nyní projednávanou věc budou příslušné pasáže z rozsudku Nejvyššího správního soudu níže citovány. Při přezkumu předchozího odvolacího rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2013, č. j. JMK 115058/2013 vyšel zdejší soud z judikatury týkající se certifikátu autorizovaného inspektora, jenž označuje jako jedinou obranu proti němu postup podle ust. § 142 správního řádu, přičemž již ze samotné této skutečnosti vyplývá automatické prokázání nezbytnosti podání žádosti k uplatnění práv dotčených osob ve smyslu § 142 odst. 1 správního řádu. Pro vpuštění navrhovatelů předmětné žádosti do řízení podle ust. § 142 správního řádu není potřebné žádné navazující řízení (ani jeho tvrzení). Při úspěchu žádosti přichází v úvahu postup podle ust. § 129 stavebního zákona. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že v případě navrhovatelů předmětné žádosti je nesporné, že s nimi jako s účastníky zkráceného stavebního řízení ohledně Stavby nebylo jednáno a soud zavázal správní orgány, aby zkoumaly, zda tehdejší žalobcům v rozhodné době náleželo postavení účastníků stavebního řízení a pokud by správní orgány došly k závěru, že tomu tak bylo, byl by dán důvod pro vydání deklaratorního rozhodnutí, že právo stavby nynějšímu žalobci nevzniklo.

3. Vůči nyní projednávanému rozhodnutí žalovaného podal ke Krajskému soudu v Brně samostatnou včasnou žalobu rovněž Ing. arch. M. T., usnesením zdejšího soudu ze dne 29. 1. 2019, č. j. 30 A 190/2017 - 87 byly žaloby nynějšího žalobce a Ing. arch. M. T. směřující proti předmětnému rozhodnutí žalovaného spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí.
4. Správní orgány obou stupňů dospěly k závěru, že žádosti navrhovatelů je třeba vyhovět, a to z důvodu, že navrhovatelům v rozhodné době náleželo postavení účastníků stavebního řízení ve vztahu k předmětné Stavbě, přičemž s nimi jako s účastníky zkráceného stavebního řízení jednáno nebylo. Prvostupňové správní rozhodnutí sice citovalo znění ust. § 109 odst. 1 písm. e), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (str. 3 prvostupňového správního rozhodnutí), nicméně poté posuzovalo věc skutkově z pohledu znění citovaného ustanovení stavebního zákona účinného od 1. 1. 2013. Ve znění účinném do 31. 12. 2012 stavební zákon normoval, že účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku, nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou *stavbou* přímo dotčeno; ve znění účinném od 1. 1. 2013 je určeno, že účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo *prováděním stavby* přímo dotčeno. Prvostupňový správní orgán dovodil, že navrhovatelé jsou vlastníky pozemků a staveb rodinných domů nacházejících se v blízkém okolí povolované Stavby a u všech připadá v úvahu postavení jako účastníků stavebního řízení s odkazem na znění ust. § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, účinného od 1. 1. 2013 (bylo dovozeno, že provádění stavby může přímo ovlivnit vlastnické právo k jejich pozemkům či stavbám). Prvostupňový správní orgán uvedl, že se „rodinná zástavba“ navrhovatelů od povolovaného souboru staveb nachází ve vzdálenosti řádově od 40 – 120 m, přičemž z hlediska rozsáhlosti Stavby správní orgán uvedl, že nemůže vyloučit, že by stavebními pracemi na stavbě takového rozsahu mohli být navrhovatelé zasaženi jimi tvrzeným hlukem, prachem a světelným smogem z probíhající výstavby. Prvostupňový správní orgán vyslovil závěr, že těmto osobám by bylo s maximální možnou mírou pravděpodobnosti přiznáno ze strany stavebního úřadu účastenství ve stavebním řízení o dotčeném souboru staveb. Prvostupňový správní orgán dále uvedl, že k přiznání postavení účastníka stavebního řízení postačuje i možné dotčení vlastnického práva při samotném provádění stavby, tedy věcná stránka výstavby. V kontextu rozsahu Stavby a jejího dopadu

a tvrzení navrhovatelů z hlediska hlukové zátěže, prašnosti a světelného smogu ze Stavby na široké okolí dospěl správní orgán k závěru, že by navrhovatelům postavení účastníků řízení přiznal. V předmětné věci se v okolí Stavby nachází zástavba rodinných domů, kde dotčení vlivem výstavby je třeba posuzovat citlivě a samotná vzdálenosti kolem 100 m nemůže vést k závěru, že by vlastnické právo navrhovatelů nemohlo být dotčeno. Uvedené posouzení nemůže podle správního orgánu prvního stupně ovlivnit ani možná existence místní komunikace mezi souborem povolovaných staveb, ani existence závazných stanovisek dotčených orgánů.

5. V rámci žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný doplnil, že z judikatury správních soudů vyplývá, že sousedním pozemkem nelze rozumět jen takový pozemek, jenž má společnou hranici s pozemkem, či pozemky, na nichž má být stavba realizována; účinky stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku a sousedství je tak třeba chápat širěji. Posouzení otázky účastenství bude vždy individuální s přihlédnutím k povaze zamýšlených staveb a z nich plynoucích možných nežádoucích dopadů. Žalovaný rovněž zmínil právní úpravu § 109 stavebního zákona a uvedl, že přímým dotčením v případě osob, které měly v řešeném případě být účastníky řízení tak nemusely být důsledky samotného fyzického provádění Stavby, konkrétně např. hluk, prach, zápach způsobený stavební činností na sousedním pozemku nebo stavbě, vibrace a otřesy, vyvolané stavebními mechanismy při provádění stavebních prací na staveništi a v jeho okolí apod. a kterými mohou být sousední pozemky a stavby v konkrétních případech přímo dotčeny, ale i jejich důsledky resp. budoucím užíváním stavby, např. snížením pohody bydlení minimálně v podobě hluku a nárůstu silniční dopravy. Žalovaný dále uvedl, že s ohledem na změnu poměrů v dané lokalitě – stavbu „na zelené louce“, na velikost stavebních pozemků, odstupové vzdálenosti Stavby od stávající zástavby rodinných domů, na značnou plochu zabranou Stavbou, jakož i na způsob užívání stavby – mj. stálý pohyb převážně motorizovaných vozidel, vč. víkendů až do večerních hodin, možnost přímého dotčení vlastníků nejbližších staveb pro bydlení při ul. Černožorská a Řečkovická nelze vyloučit.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce uplatnil námitky týkající se tvrzení, že žadatelé nemohli být účastníky stavebního řízení, neboť jejich vlastnická či obdobná práva k nemovitostem nemohla být Stavbou dotčena. Doplnil, že v případě místa výstavby se jednalo o rumiště, vedle Stavby se nachází pneuservis a autoservis, jenž zde byl realizován před výstavbou předmětné stavby, v těsné blízkosti se nachází dálnice D 43 a obchodní centrum Globus, obchodní centrum Baumarkt, prodejna osobních automobilů a další podnikatelské objekty. Nejbližší městská část Brno – Ivanovice je oddělena od předmětných pozemků, na nichž se nachází Stavba, silnicí 2. třídy, ulicí Řečkovickou a silnicí 1. třídy, ulicí Černožorskou. Ulice Černožorská byla a je lemována hustým porostem stromů a keřů, které brání tomu, aby přes ulici Černožorskou bylo na stavbu obchodního centra vidět. Navíc ulice Černožorská se směrem od městské části Brno – Ivanovice zvedá ve směru k obci Česká do kopce. Rodinné domy, které lemují ulici Černožorskou, jsou situovány pod tímto kopcem. Ulice Černožorská směřující k obci Česká tedy tvoří přirozenou překážku mezi stavbou obchodního centra a pozemky ve vlastnictví některých žadatelů. Rovněž ulice Řečkovická je a byla lemována porostem stromů a keřů. Obě ulice spolu s porosty potom vytvářejí optickou překážku pro to, aby žadatelé ze svých pozemků na stavbu obchodního centra jakkoliv významně viděli. Stavba obchodního centra je k ulici Černožorská situována tak, že se jedná o zadní část stavby bez oken. Ve vztahu k pozemkům žadatelů je stavba obchodního centra zastíněna svahelem, kdy

je vidět pouze její horní část, zejména střecha. Žalobce dále poukazoval na umístění nemovitostí jednotlivých žadatelů. Dále namítal, že napadená rozhodnutí nejsou konkrétně odůvodněna. Žadatelé netvrdí, že v důsledku existence stavby by došlo ke zvýšení imisí; k tomu nedošlo způsobem, který by se mohl dotknout jejich vlastnických práv. Stavba nebyla realizována v noci, staveniště bylo zastíněno svahem a umělým zatravněným valem. Osvětlení obchodního centra bylo vyřešeno ve stavebním řízení, přičemž stavba osvětlení byla povolena rozhodnutím a stavební úřad konstatoval, že v případě této stavby nejsou žadatelé účastníky stavebního řízení. Žalobce namítal, že stavba obchodního centra, tj. budovy a parkoviště, je od pozemků žadatelů vzdálena mnohem více než 40 až 127 m. Žadatelé nejsou tzv. mezujícími sousedy. Žalobce namítal, že návrh žadatelů je v principu složen ze 7 návrhů, přičemž postavení jednotlivých žadatelů je diametrálně odlišné. Žalovaný přitom přistoupil k jejich návrhu globálně a situaci jednotlivých žadatelů se nijak nezabýval. Žalobce dále použil žalobní argumentaci ve smyslu nejednotnosti výkladu použité právní úpravy a otázek týkajících se řízení ve věci podle ust. § 142 správního řádu v dané věci. S poukazem na usnesení Ústavního soudu žalobce uváděl, že se nejedná o ojedinělý právní názor některého ze soudců Ústavního soudu. Žalobce uplatnil žalobní námitku týkající se nutnosti prokázání, že rozhodnutí ve smyslu ust. § 142 správního řádu je pro žadatele nezbytné k uplatnění jeho práv. Žalobce dále namítal, že Stavba byla řádně zkolaudována, přičemž stavební úřad není oprávněn zkoumat dvakrát totéž. Takový postup znamená zásah do zásady právní jistoty a do zásady legitimního očekávání žalobce jako vlastníka dotčené stavby. Územní řízení bylo přezkoumáno ve správním soudnictví, přičemž nedošlo k jeho zrušení. Postupem žalovaného došlo též k porušení zásady, že správní orgán je povinen šetřit práva nabytá v dobré víře a k porušení zásady, že musí být dbáno, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu. V podobě, která odpovídá žádosti žadatelů ve věci, slouží institut ust. § 142 správního řádu obdobně jako přezkumné řízení. Přezkumné řízení lze zahájit nejdéle do 1 roku od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí; i v rámci této lhůty je správní orgán povinen šetřit práva účastníků řízení nabytá z přezkoumávaného rozhodnutí v dobré víře.

III. Vyjádření žalovaného k žalobám

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, v němž se zabýval možností přímého dotčení vlastnických práv žadatelů. Přinejmenším některé z osob, jimiž by postavení účastníků stavebního řízení náleželo a předmětnou žádost o určení existence právního vztahu podali (např. MUDr. F. P., Mgr. V. P., RNDr. M. B., RNDr. L. B., M. T.) byli za účastníky zprvu vedeného „klasického“ stavebního řízení o stavbě (zastaveného po zpětvzetí žádosti investorem stavby) považováni. Zřejmě až po uvědomění si možných komplikací investor následně zvolil cestu tzv. zkráceného stavebního řízení, institutu v době vydání certifikátu autorizovaného inspektora jen velmi stručně, neúplně a především nejednoznačně upraveného. Otázka toho, vůči čemu mohou námitky účastníků stavebního řízení směřovat, s otázkou potenciálního účastenství v řízení přímo nesouvisí. Před novelizací stavebního zákona (do 31. 12. 2012) směl vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm vznášet i jiné námitky, než ty spojené s fyzickým prováděním stavebních prací. Ostatně ani účastenství podle § 109 písm. e) stavebního zákona, ve znění po novele, nelze vyvozovat pouze z přímého dotčení vlastnických práv sousedů, ve spojitosti s faktickým prováděním stavby, nýbrž i s otázkami, jež jsou ve stavebním řízení stavebním úřadem ze zákona přezkoumávány, a s přípustným charakterem námitek. Mnohostránkový text žaloby obsahuje polemiku s právními názory

zaujatými soudy rozhodujícími ve správním soudnictví. Žalovaný není v postavení dovolujícím se k takto postaveným námitkám vyjadřovat; brání mu v tom i jeho vázanost právními názory soudů vyjádřenými v předešlých rozsudcích v dané věci. Žalovaný navrhl žalobu pro její nedůvodnost zamítnout.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

8. V písemném vyjádření k žalobě MUDr. F. P. a Mgr. V. P. zdůraznili, že předmětem řízení je stavba svým rozsahem unikátní – hypermarket Bauhaus. Nejedná se o běžnou či obvyklou stavbu, na kterou by bylo možno bez dalšího aplikovat některá rozhodnutí závisející na ad hoc posouzení konkrétních případů. Předmětná stavba se velikostí obslužnosti, jakož i mírou provozu podstatně vymyká obvyklým stavbám, tím spíše stavbám v katastrálním území Ivanovice. Oproti jiným hypermarketům zákaznicky této stavby jsou z podstatné části podnikatelé nakupující stavební materiály a potřeby tzv. ve velkém, což znamená běžné zajištění nákladními automobily či jinými vozidly se zvýšenou nosností. Stavba je umístěna v bezprostřední blízkosti kolonie rodinných domů v poklidné oblasti až venkovského charakteru. Je s podivem, že práva účastníků řízení byla přiznána nedalekému provozovateli pneuservisu, ačkoliv tato nemovitost je od předmětné stavby více vzdálená, než kupříkladu nemovitost P. Stanoviska dotčených orgánů nejsou a ani nemají být jediným zdrojem omezení stavby, neboť tyto orgány hájí pouze obecný zájem veřejnosti. Právě proto mají osoby, jejichž práva mohou být stavbou dotčena, nárok být účastníky stavebního řízení. Pokud by měl být právní názor žalobce správný, pak by to znamenalo, že účastenství dotčených osob ve stavebním řízení by všeobecně mohlo být zrušeno, neboť by bylo nadbytečným. V žalobě je označováno stavební řízení za nadbytečné, neboť podstatné otázky již měly být vyřešeny v řízení o umístění stavby. Tento závěr uvedený do důsledku by fakticky zrušil stavební řízení jako překonaný obsolentní institut. V souvislosti s tvrzením, že veškeré připomínky P. měly být vyřešeny již v řízení o umístění stavby, je vhodné doplnit, že v územním řízení bylo povoleno umístění stavby o rozloze nepřesahující 10 000 m² prodejní plochy (podle platného územního plánu pro město Brno byly přitom přípustné pouze prodejní plochy do 5 000 m²; prodejní plochy do 10 000 m² byly přípustné pouze podmíněně a žadatel o takovou stavbu musel mít již pro územní řízení zpracovanou podrobnou projektovou dokumentaci zohledňující každý detail stavby, vč. jejího provedení, což nebylo naplněno). Ve skutečnosti přitom stavba zabírá cca 21 500 m² prodejní plochy. Stavební povolení tak nemohlo být nikdy legálně vydáno. V dříve zahájeném klasickém stavebním řízení byla P. přiznána práva účastníků řízení, přičemž teprve poté, co si stavebník uvědomil, že by stavební povolení nebylo vydáno, přiklonil se k postupu zneužívajícím kusou zákonnou úpravu zkráceného stavebního řízení a dotčené vlastníky úmyslně ignoroval. Vzhledem k charakteru předmětné stavby je zcela evidentní, že vliv stavby musí nesporně ovlivnit nemovitosti P., B., jakož i dalších zúčastněných osob. Vzhledem k mimořádným rozměrům stavby hypermarketu a parametrům výstavby i provozu lze vliv Stavby na okolí ve vzdálenosti alespoň 100 m považovat spíše za notorietu, kterou netřeba blíže prokazovat. Osoby zúčastněné na řízení považují i další žalobní námitky za zcela nedůvodné a navrhli, aby soud žalobu zamítl.

V. Další procesní vývoj

9. V rámci nařízeného jednání proběhlého dne 25. 9. 2019 setrvali jak zástupci žalobců, žalovaného i osoba zúčastněná na řízení MUDr. F. P. na svých dosavadních písemných stanoviscích. Kromě zástupců účastníků řízení se jednání osobně zúčastnili doc. RNDr. M.

B., Ph.D. a MUDr. F. P. jako osoby zúčastněné na řízení. Zástupci žalobců odkázali na svá písemná podání a dále zdůraznili některé pro věc z jejich pohledu rozhodné skutečnosti.

10. Nově se k věci vyjadřoval doc. RNDr. M. B., Ph.D. jako osoba zúčastněná na řízení. Uvedl, že pokud by se investor stavby choval slušným způsobem, žádné problémy by nevznikly. Vlastníci sousedních nemovitostí jsou denně poškozováni permanentním hlukem a světelným smogem. V průběhu stavby např. 14 dnů ve dne v noci byly v provozu na stavbě sbíječky brousící zřejmě betonové podlahy, přičemž záležitost řešila jak městská, tak státní policie. Stavebník ignoroval právo vlastníků sousedních nemovitostí, tito byli obcházeni, dožadovali se informací na stavebním úřadu, jaká stavba vlastně v jejich sousedství vzniká. Stavebník podal na rodinu MUDr. P. s dvěma malými dětmi žalobu a žádal po nich 4 nebo 6 mil. Kč za to, že dva měsíce měli přerušenu stavbu na základě rozhodnutí soudu. Stavba přitom byla zastavena proto, že jim do stavby natekla podzemní voda. Stavebník zastrašoval lidi z okolí, aby se nebránili. Dále doc. B. uvedl, že žalobcem tvrzený val je zcela nefunkční, světlo z Bauhausu jim svítí do ložnic, např. předloni byl silným reflektorem jejich dům mimořádně osvětlován, doc. B. se snažil nápravy, na ÚMČ mu však sdělili, že je vše v pořádku. Loni v období vánoc záležitosti řešila Policie ČR, kdy se policisté dostavili ve dvě hodiny ráno do ložnice manželů B. a viděli, jak jim reflektor svítí do očí. V okolí stavby je velký světelný smog, val ničemu nebrání. Přitom by stačilo např. vysázet stromy či postavit zídku. Doc. B. odkázal ohledně vlivu stavby na okolí, na údaje sdělené MUDr. F. P., navíc sdělil, že např. byla v průběhu stavby vypnuta v jejich domě elektrická energie, o čemž nebyli informováni, prach ze stavby a z vozidel stavby byl značný. Pokud jde o světelný smog, záležitost se rozděluje na letní období, kdy je více světla a na zimní období, kdy je tma a světelný smog je značný. Navíc je o sobotách a nedělích a svátcích neustále ze Stavby nahlas pouštěno rádio a vzkazy jednotlivým zaměstnancům. Nejblíže od nemovitosti manželů B. je skladiště a plocha pro najíždění kamiónů. Doc. B. dále uvedl, že objem stavebních prací byl enormní. Plánovány byly zábrany proti obtěžování okolních vlastníků nemovitostí, ty ovšem chybí. Místo, kde je stavba umístěna, je svah tvořený sprašem, pod ním je jílový podklad. Stavebník při výstavbě narazil na vodu, stavbu byl nucen dva měsíce sanovat a nestavět. Z informací, které žadatelé mají, pravděpodobně vyplývá, že stavba je umístěna výše, než byla plánována a je možné, že pokud by byla vystavěna podle certifikátu (níže), problémy by nebyly. Doc. B. dále uvedl, že postižených sousedů je více, ale ti se bojí žalob stavebníka, příp. nevěří, že by se záležitost mohla obrátit v jejich prospěch. Stavebník má daleko silnější postavení, neboť disponuje značným množstvím peněžních prostředků, přičemž majitelé sousedních domů se skládají v drobných částkách, aby se vůbec mohli bránit.
11. Osoba zúčastněná na řízení MUDr. F. P. uvedl, že předmětná stavba je v rozporu s podmínkou č. 33 územního rozhodnutí o jejím umístění, obsahuje 21 500 m² prodejní plochy. Zdůraznil, že byl účastníkem klasického stavebního řízení, které ovšem bylo zastaveno, neboť stavebník zjistil, že nemůže být úspěšný; dojednal si proto certifikát autorizovaného inspektora. V řízení o umístění stavby byli majitelé okolních nemovitostí odkázáni na stavební řízení, to ovšem neproběhlo. Dále MUDr. P. uvedl, že stavitel jeho a jeho manželku žaluje o náhradu škod z předběžného opatření, toto soudní řízení jej zničilo, devastačním způsobem mělo vliv i na jejich děti. Stavba produkuje nadměrný hluk, MUDr. P. nemohl z důvodu citované žaloby o náhradu škody zkolaudovat dům, bydlí v hrozných podmínkách rozestavěné stavby. Pokud by uvedená žaloba byla důvodná, mělo by to likvidační důsledky pro jeho rodinu. MUDr. P. dále uvedl, že v bezprostředním okolí

stavby startují např. kamióny v noci, od brzkého rána je slyšet hlasitě rozhlas a hlášení pro zaměstnance, stavba produkuje značný světelný smog, bouchání. V blízkosti ložnice manželů P. bylo postaveno překladiště, je slyšet hlasitý hluk, nedá se spát při otevřeném okně, přičemž hypermarket je v provozu od 6 hodin ráno, vč. sobot a nedělí. Stavbu rodinného domu započal MUDr. P. přibližně v r. 2003 (před výstavbou hypermarketu), stavěl svépomocí, stavba probíhala několik roků. Těsně před kolaudováním byla podána žaloba o náhradu škody, stavbu musel přerušit a od té doby žije s rodinou v hrozných podmínkách. Vůči předmětné stavbě se snažili dlouhodobě bránit různými právními prostředky, vč. toho, že se obrátili na civilní soud, který vydal předběžné opatření, jenž stavebník nerespektoval. MUDr. P. si byl vědom komplikované právní úpravy, proto žádal civilní soud, ať vyvolá kompetenční spor. Veškerou výstavbu hypermarketu má MUDr. P. zdokumentovanou, vč. videonahrávek. V průběhu stavby byla silnice před jejich domem doslova katastrofální, stavební auta parkovala i na hranici jejich pozemku, rozjezdila okolí, přičemž poté nastal déšť a veškerá voda ze silnice jim natekla na pozemek. Silnice byla neustále špinavá. Nejhorší situace byla na začátku stavby, kdy stavebník udělal sjezd na ulici Černožská, tato silnice v bezprostřední blízkosti jejich nemovitosti sloužila k odvážení zeminy, později byl sjezd zhotoven na rohu ulice Řečkovické, což již bylo poněkud lepší, nicméně prachu ze stavby bylo pořád značné množství. Projíždělo velké množství nákladních automobilů, nákladní automobily stály v řadě, zvedl se prach a vše letělo na nemovitosti P. a okolí; tyto věci má MUDr. P. zdokumentované, vč. videonahrávek. Situace byla neskutečná. Po výstavbě hypermarketu je zvýšen provoz na ulici Černožské, některé automobily využívají tento příjezd, přičemž parkoviště před hypermarketem bývá zaplněné. MUDr. P. dále uvedl, že podle certifikátu mělo být na stavbě zřízeno podzemní parkoviště, k čemuž nedošlo, neboť v průběhu výstavby narazil stavebník na podzemní tlakovou vodu. Je pravděpodobné, že celý objekt je výše, než byl plánován, právě kvůli výskytu vody v podloží. Podle platného územního plánu je stavba umístěna ve smíšených plochách, kde je povoleno 1 500 m², podmíněně 5 000 m² a při splnění např. výstavby podzemních garáží 10 000 m². Stavba má přitom 21 500 m² prodejní plochy. Došlo tak k porušení podmínky č. 33 územního rozhodnutí.

12. Soud k návrhu žalobce provedl důkaz černobílými fotografiemi, na nichž jsou vyobrazeny nemovitosti žadatelů, vč. okolí a jeden pohled ze zadní části (nájezd kamiónů) od stavby Bauhausu na stavbu č. p. X. Tehdejší žalobce a) ani nynější jediný žalobce nenavrhovali, aby soud prováděl další dokazování. Soud provedl z vlastní iniciativy důkaz černobílými vytištěnými fotografiemi - pohledy ze stránek www.mapy.cz - „Panorama“, a leteckých map dané lokality, označených jako „letecká – 2006“, „letecká – 2012“ a „letecká“ a „základní“, dále fotomapu dané lokality s využitím funkce „Ruční měření“ s orientačním měřením vzdálenosti nejbližšího místa příjezdové komunikace – zásobování kamiónů hypermarketu a rodinného domu manželů B. a manželů P. (tato orientační vzdálenosti činí v případě rodinného domu manželů B. cca 58 m, v případě rodinného domu manželů P. cca 50 m). K důkazu soud dále provedl jím zhotovené černobílé tiskové výstupy ze stránky www.cuzk.cz, jak pouze mapové podklady okolí Stavby, tak včetně fotomap. Uvedené listinné důkazy jsou založeny na č. l. 138 - 162 spisu sp. zn. 30 A 190/2017. Vůči těmto důkazům nevznegli účastníci řízení, ani osoby účastněné na řízení, žádné námítky.
13. Soud dále k důkazu přečetl z připojené správní dokumentace její následující části. Jednalo se o předmětný certifikát, vč. příloh a části certifikátem ověřené dokumentace ke stavbě; konkrétně šlo o citaci části Harmonogramu kontrolních prohlídek stavby vydaného

k certifikátu, část na č. l. 1 „Pro objekty komunikací a terénních úprav.“, členění stavby na jednotlivé stavební inženýrské objekty a technologické provozní soubory z č. l. 2 certifikátu, popis stavby z č. l. 2 certifikátu, popis jednotlivých stavebních objektů z č. l. 3, 4 a 5, 7 certifikátu, „Zařízení staveniště“ z č. l. 17 a 18 certifikátu, „Předpokládané termíny realizace stavby“ z č. l. 18 certifikátu a závěrečnou část části D.1. na č. l. 21 certifikátu. Dále soud k důkazu provedl část „Základy“ z č. l. 3 technické zprávy ověřené certifikátem z dokumentace E „Zásady organizace výstavby“ (certifikátem ověřená dokumentace pro stavební povolení), část „Odpady ze stavby“ na č. l. 11, „6. ochrana proti hluku“ z č. l. 13, „11.6. zdůvodnění navrženého řešení stavby“ z č. l. 16 a 17. Další části ověřené dokumentace „F.01 technická zpráva – stavební objekty“, část „Základové poměry“ na č. l. 11 a 12, dále část 1.2 z č. l. 2, další části certifikátem ověřené dokumentace „Zpráva o inženýrskogeologickém průzkumu staveniště obchodního centra v Brně – Ivanovicích“, z „Technické zprávy, SO 001 hrubé terénní úpravy“ dokumentace pro stavební povolení, ověřená certifikátem, část na str. 2, 3 a 4, z „Technické zprávy, SO 002 parkoviště, SO 003 komunikace napojující obchodní areál“, rovněž dokumentace ověřená certifikátem autorizovaného inspektora, část 4. „Údaje o provozu a základních technických parametrech“ a část 6. „Technický popis komunikací SO 002 parkoviště“ z č. l. 3, část „Manipulační plocha u západní fasády“ z č. l. 5 a 6, část „7. Spodní stavba komunikací“ z č. l. 7, „Návrh sanace podloží zpevněných ploch“ z č. l. 8 a „8. Vrchní stavba komunikací“ z č. l. 9, dále mapu Obchodní centrum Brno – Ivanovice, Černohorská ulice, SO 002 parkoviště, SO 003 komunikace napojující obchodní areál, rovněž jde o dokumentaci ověřenou předmětných certifikátem. K těmto provedeným důkazům vznesli zástupci žalobců požadavek, aby se k nim mohli písemně vyjádřit a zástupce žalobce požádal soud o předběžné hodnocení těchto důkazů. Soud sdělil účastníkům řízení, že jednání nebude odročováno z důvodu písemného vyjádření k provedeným důkazům, neboť tyto důkazy bude soud využívat k hodnocení skutkového stavu podpůrně, navíc se jedná buď o samotný certifikát, či o dokumentaci tímto certifikátem ověřenou. Uvedené důkazy proto musí být stranám známy.

14. K návrhu MUDr. F. P., osoby zúčastněné na řízení, soud provedl důkaz výňatkem z charakteristik SV smíšených ploch výroby a služeb územního plánu města Brna 1994, Regulativy pro uspořádání území, vč. související mapy – Plán využití území – doplňující výkres, obsahem zprávy o šetření ve věci výstavby obchodního centra Bauhaus v Brně – Ivanovicích veřejného ochránce práv ze dne 8. 7. 2019, sp. zn. 4977/2018/VOP/JG a závěrečným odstavcem části 20. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2019, č. j. 15 Co 72/2019 – 698. Tyto listy jsou založeny na č. l. 163 – 177 soudního spisu sp. zn. 30 A 190/2017.
15. Po provedeném důkazním řízení zástupci účastníků řízení, ani osoby zúčastněné na řízení, nenavrhovali provádění dalších důkazů, v závěrečných vyjádřeních setrvali na svých procesních stanoviscích, vyplývajících z jejich písemných i ústních podání v předmětné věci.
16. Rozsudkem ze dne 25. 9. 2019 Krajský soud v Brně rozhodl o zamítnutí žalob nynějšího žalobce i dalšího dřívějšího žalobce Ing. arch. M. T. Soud shledal uplatněné žalobní námitky žalobců nedůvodnými; vypořádání jednotlivých žalobních námitek bylo v rámci citovaného rozsudku zdejšího soudu obdobné jako v případě nynějšího rozhodnutí (viz dále odstavce 20 a násl.).

17. Ke kasační stížnosti žalobce byl citovaný rozsudek zdejšího soudu zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2022, č. j. 4 As 431/2019 – 104. Nejvyšší správní soud uvedl, že žalovaným nebyl Nejvyššímu správního soudu pro účely řízení o kasační stížnosti předložen správní spis vedený prvostupňovým správním orgánem o žádosti osob zúčastněných na řízení (a dalších sedmi žadatelů) na vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu o určení, zda žalobci vzniklo právo stavby stvrzené napadeným certifikátem - jedná se o správní spis Statutárního města Brna, odboru územního a stavebního řízení sp. zn. OUSR/MMB/0348834/2016 (dále také jen „spis stavebního úřadu ve věci napadeného certifikátu“). Nejvyšší správní soud zjistil, že prvostupňový správní orgán předal svůj citovaný správní spis žalovanému k řízení o odvolání žalobců, další pohyb tohoto spisu ve věci napadeného certifikátu však již nebylo možné přesně vysledovat. Není proto ani zřejmé, zda jím disponoval krajský soud v době vydání napadeného rozsudku. Nejvyššímu správnímu soudu se nepodařilo předmětný spis stavebního úřadu dohledat ani dodatečnými dotazy u obou správních orgánů, u krajského soudu ani u Obvodního soudu pro Prahu 1, který také v mezidobí správním spisem vedeným správními orgány obou stupňů disponoval. Nejvyšší správní soud dále vyslovil, že pro posouzení mezi účastníky řízení sporných otázek je rozhodný i obsah spisu stavebního úřadu ve věci napadeného certifikátu, a je proto nezbytné jej při posuzování žaloby mít v celém rozsahu k dispozici. Při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalovaného nesmí absentovat žádná část správního spisu, a to tím spíše, pokud v řízení je posuzována aktivní legitimace osob zúčastněných na řízení k podání žádosti o vydání rozhodnutí o určení právního vztahu a jejich postavení jako účastníků stavebního řízení. Nejvyšší správní soud zavázal zdejší soud opatřit úplný správní spis (zejména spis stavebního úřadu ve věci napadeného certifikátu - sp. zn. OUSR/MMB/0348834/2016), aby poté mohl opětovně meritorně rozhodnout. Pokud by obstarání úplného správního spisu nebylo možné, krajský soud zruší napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude prvořadou povinností správních orgánů provést rekonstrukci spisu týkajícího se žádosti o vydání deklaratorního rozhodnutí; teprve poté bude moci žalovaný opětovně ve věci rozhodnout.
18. Krajský soud provedl na základě pokynu Nejvyššího správního soudu úkony směřující k obstarání kompletní správní spisové dokumentace, k její kontrole a doplnění, včetně doplnění spisových přehledů (jednalo se celkem o 20 úkonů vůči prvostupňovému správnímu orgánu, žalovanému, Obvodnímu soudu pro Prahu 1 a Ústavnímu soudu - viz č.l. 215 - 348 soudního spisu). V rámci těchto úkonů Krajský soud v Brně dále zjistil a ověřil, že původní žalobce Ing. arch. M. T. zemřel dne 16. 12. 2020. Krajský soud v usnesení ze dne 10. 11. 2022, č. j. 30 A 190/2017 - 293 dospěl k závěru, že smrtí původního žalobce vznikla neodstranitelná překážka řízení (jde o absenci procesní způsobilosti) a zároveň jde o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, přičemž zákon neupravuje žádný přechod práv a povinností původního žalobce souvisejících s jeho činností při vydání předmětného certifikátu (v řízení nelze pokračovat s právním nástupcem žalobce Ing. arch. T.). Uvedeným usnesením zdejší soud proto žalobu původního žalobce Ing. arch. M. T. odmítl; po právní moci tohoto usnesení (20. 11. 2022) v předmětné věci vystupuje na straně žalobce pouze Heršpická - správa nemovitostí, spol s. r. o.
19. V průběhu provádění úkonů směřujících k obstarání úplného správního spisu (v době, kdy tento ještě nebyl úplně k dispozici) původní zástupce žalobce především namítal, že (vztaženo k datu jeho podání dne 31. 8. 2022) nebyly u spisů Magistrátu města Brna, sp. zn.

OUSR/MMB/0430133/2013 a Krajského úřadu Jihomoravského kraje, sp. zn. S-MK 13278/2013 a sp. zn. S-JMK 66524/2017 k dispozici spisové přehledy a listy či stránky spisů nebyly očíslovány. Obratem poté, co byla shromážděna úplná správní spisová dokumentace, včetně spisových přehledů, soud nařídil jednání na 3. 5. 2023, jenž bylo k žádosti žalobce odročeno a jednání v dané věci proběhlo dne 24. 5. 2023. Jednání se účastnili zástupci účastníků řízení a doc. RNDr. M. B., Ph.D. (osoba zúčastněná na řízení). K datu předmětného jednání soud shromáždil kompletní originální správní dokumentaci k věci se vztahující, zajistil její doplnění, včetně spisových přehledů a řádného očíslování listin (souhrn je uveden na č.l. 349 soudního spisu). Tato spisová dokumentace byla v rámci nařízeného jednání nabídnuta zástupcům účastníků a osobě zúčastněné na řízení k nahlédnutí (tyto k ní neměli žádnou připomínku). Jedná se o následující správní spisovou dokumentaci:

1. originální správní spisová dokumentace přímo se k věci vztahující v 1 krabici
 - a) spisová dokumentace S. m. Brna, sp. zn. OUSR/MMB/0334282/2012,
 - b) spisová dokumentace S. m. Brna, sp. zn.: OUSR/MMB/0430133/2013,
 - c) spisová dokumentace KÚ JmK, sp. zn. S-JMK 13278/2013,
 - d) spisová dokumentace KÚ JmK, sp. zn. S-JMK 115058/2013,
 - e) spisová dokumentace S. m. Brna, sp. zn.: OUSR/MMB/0348834/2016,
 - f) spisová dokumentace KÚ JmK, sp. zn. S-JMK 66524/2017
2. originální spisová dokumentace obsahující: Certifikát č. 711007 z 23. 3. 2010 (41 stran) Ing. arch. M. T., jeho zkrácenou verzi (1 strana), Harmonogram kontrolních prohlídek k tomuto certifikátu (2 strany), spisová dokumentace pro stavební objekt SO 001, SO 018, SO 019 (světle modrá složka), spisová dokumentace pro stavební objekt SO 002, SO 003 (světle zelená složka), Technická zpráva (9 listů), Zpráva o inženýrskogeologickém průzkumu staveniště OC (světle šedivá složka). Zásady organizace výstavby (světle šedivá složka)
3. správní dokumentace předložená žalovaným, ačkoliv nejde přímo o projednávanou věc:
 - 1x krabice s originální spisovou dokumentací obsahující dokumentaci k certifikátům a) přeložek VVN (SO 014), VN (SO 015) a trafostanice (černobílá složka), b) Změna stavby před jejím dokončením (světle modrá složka), dále spisy spisy S. m. Brna, sp. zn.: OUSR/MMB/0171688/2018 (plyn), sp. zn.: OUSR/MMB/0171691/2018 (elektro), sp. zn.: OUSR/MMB/0171689/2018 (změna stavby) a spis KÚ JmK sp. zn. S-JMK 153606/2018 (plyn) a Dokumentace pro stavební řízení ověřená certifikátem č. 710915 , z 12. 10. 2009 (plyn, modrobílá složka).

Pokud jde o správní spisovou dokumentaci ad 1. shora, jedná se o správní spisy, jak prvostupňového, tak druhostupňového správního orgánu, časově chronologicky seřazené, jenž byly těmito správními orgány vedeny k předmětné žádosti – návrhu ze dne 27. 9. 2012. Jak již bylo v odst. 2 odůvodnění tohoto rozsudku uvedeno, prvostupňovým správním orgánem bylo v předmětné věci rozhodnuto třikrát. Poprvé, že zmiňované právo žalobci nevzniklo, podruhé byla žádost navrhovatelů zamítnuta a potřetí bylo opět rozhodnuto, že předmětné právo žalobci nevzniklo. Stručná chronologie řízení před správními soudy (vyjma posledního odvolacího řízení) je uvedena ve třetím prvostupňovém správním rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení ze dne 10. 3. 2017, č. j. MMB/0104559/2017. Spisová dokumentace pod bodem 3. shora byla žalovaným předložena bez toho, že by si ji Krajský soud v Brně přímo vyžádal (nejedná se o správní spisovou dokumentaci, která by byla podkladem napadených rozhodnutí či jim

předcházejících). Citovaná správní dokumentace k věci se přímo vztahující byla správními orgány částečně doplněna o očíslování některých listin a o doplnění spisových přehledů tak, aby veškerá správní spisová dokumentace byla tvořena očíslovanými listinami a aby každý správní spis byl opatřen spisovou dokumentací, přičemž souhrnná spisová dokumentace všech předložených spisů je uvedena na čísle listu 349 soudního spisu a tento souhrn byl rovněž přiložen ke shromážděné správní spisové dokumentaci.

VI. Obsah jednání před soudem dne 24. 5. 2023

20. V rámci nařízeného jednání dne 24. 5. 2023 soud nabídl zástupcům účastníků a osobě zúčastněné na řízení nahlédnutí do doplněné správní spisové dokumentace, námitky vůči ní nebyly vzneseny. Zástupce žalobce odkázal na žalobní návrh, přičemž uvedl, že žalobce setrvává na uplatněných žalobních bodech, rovněž zástupkyně žalovaného odkázala na vyjádření k žalobě a na žalobou napadené rozhodnutí. Doc. RNDr. M. B., Ph.D. (osoba zúčastněná na řízení) uvedl okolnosti ze souvisejících řízení (řízení o odstranění stavby, řízení o žádosti žalobce o dodatečné stavební povolení a kolaudační řízení). Sdělil, že okolnosti zmíněných řízení a okolnosti postupu stavebního úřadu byly prošetřovány rovněž ze strany veřejného ochránce práv, osoby zúčastněné na řízení se svých požadavků nedomohly (zejména se jedná o „zelenou“ bariéru mezi obchodním centrem a rodinnými domy osob zúčastněných na řízení), především však došlo k tomu, že bylo v předmětné věci vydáno na stavbu obchodního centra dodatečné stavební povolení, vůči němuž osoby zúčastněné na řízení nevznesly z důvodu dovolených a krátkého času potřebného k odvolání opravný prostředek. Soud se dále ujistil, že nikdo z účastníků, ani osoba zúčastněná na řízení nenavrhovala nad rámec již dříve provedeného dokazování žádné důkazy, soud ani jiné důkazy ze své iniciativy neprováděl, neboť to nebylo pro meritorní rozhodnutí třeba.

VII. Posouzení věci krajským soudem

21. Předmětné řízení v dané věci bylo zahájeno návrhem celkem 10 osob zmíněných v odst. 1 odůvodnění tohoto rozsudku, mezi nimiž jsou i osoby zúčastněné na nynějším řízení. Jednalo se o společný návrh ze dne 27. 9. 2012, kterým uvedené osoby společně zastoupené právním zástupcem požádaly Úřad městské části Brno-Ivanovice o vydání deklaratorního rozhodnutí podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu o tom, že žalobci nevzniklo právo stavby nazvané jako „Brno – Ivanovice Obchodní centrum – Hobby – Market“ ne pozemcích č. parc. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV, XW, XS, XY, XZ, XXA, vše k. ú. I. – stvrzené certifikátem původního žalobce a) (autorizovaného inspektora) ze dne 23. 3. 2010, č. j. 711007 v rámci tzv. zkráceného stavebního řízení podle § 117 zákona č. 183/2006 Sb., v tehdy platném znění. Osoby zúčastněné na řízení z pozice vlastníků nemovitostí nacházejících se v okolí Stavby brojili proti realizaci v územním řízení a v rámci zkráceného stavebního řízení, v řízení podle § 142 správního řádu a v navazujících řízeních před správními soudy. Skutečnosti vyplývající ze shromážděné originální spisové dokumentace (vyjma sporu uvedeného v žalobě a dalších procesních podáních) nebyly účastníky řízení zpochybňovány (k datu jednání před soudem – 24. 5. 2023) a soud z obsahu těchto správních spisů vycházel, přičemž zohlednil i důkazy a vyjádření zástupců účastníků a osob zúčastněných na řízení z jednání ze dne 25. 9. 2019. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

22. Krajský soud nejprve ověřil, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, že obsahuje konkrétní úvahy, na jejichž základě bylo správním orgánem rozhodnuto a že se vypořádalo s odvolacími námitkami. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal s pro věc podstatnými odvolacími námitkami a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů ve výsledném rozhodnutí.
23. Z žalobou napadeného rozhodnutí je možné seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí žalovaného mj. uvedlo, že s ohledem na změnu poměrů v dané lokalitě – stavbu „na zelené louce“, velikost stavebních pozemků, odstupové vzdálenosti Stavby od stávající zástavby rodinných domů, značnou plochu zabranou Stavbou (dosahuje včetně parkovišť pro zákazníky s cca 500 parkovacími místy, skladovacích ploch a areálových účelových komunikací přibližně 40 000 m²), jakož i způsob užití Stavby (stálý pohyb převážně motorizovaných zákazníků, vč. víkendů až do večerních hodin) nelze možnost přímého dotčení vlastníků staveb pro bydlení při ulici Černožorská a Řečkovická vyloučit. Pokud jde o žalobcem poukazované nevypořádání námitek soud uvádí, že takovéto úvahy obsahovalo již prvostupňové správní rozhodnutí (jenž tvoří s odvolacím rozhodnutím celek) a řešení podstatných námitek bylo v dané věci provedeno shora již citovanými rozsudky Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu. Soud navíc využil možnosti dané mu ust. § 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění dalších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) umožňující mu dokazováním ujasnit nebo upřesnit skutkový stav, z něhož správní orgán vycházel.
24. Předmětem přezkumu soudu je mj. i prvostupňové správní rozhodnutí, které jak již bylo shora uvedeno, deklarovalo, že žalobci nevzniklo právo stavby stvrzené certifikátem autorizovaného inspektora – původního žalobce a); žadatelů – navrhovatelů bylo v rámci tohoto řízení celkem 11, mezi nimi jsou i osoby zúčastněné na soudním řízení. Jelikož se jednalo o posouzení, zda za dané situace ob stojí předmětný certifikát, postačí k tomu, aby mohlo být rozhodnuto způsobem, jak tomu v předmětné věci bylo, aby i jen jedna osoba v postavení podatele předmětné žádosti byla osobou, jenž měla být účastníkem stavebního řízení (a byla opomenuta), pokud by o stavbě bylo u příslušného stavebního úřadu vedeno. Soud přitom z níže uvedených důvodů dospěl k závěru, že takovými osobami byli zcela bezpochyby osoby zúčastněné na řízení. Tyto také byly účastníky původně vedeného „nezkráceného“ stavebního řízení o předmětné stavbě, jenž bylo zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti jejím investorem. V případě osob zúčastněných na řízení je citované postavení zcela zřejmé ze spisové dokumentace a z důkazů, které soud v rámci jednání provedl. Na uvedené osoby se z důvodů níže vyličených zcela jednoznačně vztahuje závěr, na němž je žalobou napadené rozhodnutí žalovaného založeno. Pokud jde o ostatní žadatele, soud s ohledem na shora uvedené již detailně prostřednictvím důkazního řízení nezjišťoval možnost jejich potenciálního účastenství v „nezkráceném“ stavebním řízení. Soud dospěl k závěru, že minimálně ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení zcela

obstojí závěry žalovaného, na němž je žalobou napadené rozhodnutí vystavěno. Předmětná žádost byla společná a shodná pro všechny společně zastoupené žadatele, nikdo z nich nevzněl specifikaci. Uvedenou žádostí bylo „otevřeno“ řízení podle § 142 správního řádu, přičemž výsledkem řízení je deklarace, že žalobci nevzniklo právo předmětné stavby stvrzené certifikátem autorizovaného inspektora v rámci zkráceného stavebního řízení podle § 117 stavebního zákona v tehdy platném znění. Jestliže by některému z žadatelů nesvědčilo postavení účastníků řízení v materiálním smyslu, nijak by se to na výsledku rozhodnutí o tom, že právo stavby nevzniklo, neprojevilo (nedošlo by k dotčení práv žalobce). Pokud jde o rozhodování týkající se stavebního řízení, jedná se o rozhodnutí *in rem* působící vůči všem, stejnou povahu pak má i rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, že žalobci právo stavby stvrzené certifikátem autorizovaného inspektora nevzniklo.

25. Dále se soud vypořádává s ostatními uplatněnými žalobními námitkami. Pokud jde o námitky týkající se způsobu obrany proti certifikátu autorizovaného inspektora a chybějící aktivní legitimace žadatelů ve věci, odkazuje Krajský soud v Brně na svůj předchozí rozsudek v předmětné věci ze dne 21. 1. 2016, č. j. 30 A 12/2014 - 99 a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 As 52/2016 - 84. Krajský soud především odkazuje na argumentaci Nejvyššího správního soudu uvedeného v odst. 14 - 22 jeho rozsudku, z níž především vyplývá odkaz na rozsáhlé vypořádání obdobné otázky učiněné Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 11. 5. 2016, č. j. 1 As 66/2016 - 104. V posledně citovaném rozsudku se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou rozporu mezi usnesením zvláštního senátu č. j. Konf 25/2012 - 9 a usnesením Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2016, sp. zn. 2ÚS 439/16, přičemž dospěl k závěru, že pokud by v posuzované věci postupoval způsobem nastíněným v usnesení Ústavního soudu, de facto by tím znemožnil ochranu veřejných subjektivních práv žadatelů. Ani další žalobci citovaná usnesení Ústavního soudu nemohou zpochybnit tento závěr.
26. Z uvedených rozsudků Nejvyššího správního soudu vyplývá, že osoby, které by mohly být dotčeny vznikem práva stavby na základě oznámení doprovázeného certifikátem, mohou využít postup podle ust. § 142 správního řádu. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (jak uvedl v poukazovaných rozsudcích Nejvyšší správní soud) plyne prokázání nezbytnosti podání žádosti o vydání rozhodnutí podle citovaného ustanovení správního řádu automaticky již z toho, že pro dotčené osoby jde o jediný způsob obrany proti zásahům do jejích práv. Tvrdí-li žadatel, že je osobou, jež byla ve zkráceném stavebním řízení opomenuta jako ten, kdo má právo uplatnit námitky proti provádění stavby, považuje se pro účely vydání deklaratorního rozhodnutí podle § 142 správního řádu podmínka prokázání, že je takové rozhodnutí nezbytné pro uplatnění jeho práv, za splněnou. Žádost osoby tvrdící, že byla při přípravě certifikátu autorizovaného inspektora opomenuta, musí být meritorně posouzena. V rámci tohoto řízení pak proběhne prověření naplnění kritérií pro účastenství ve stavebním řízení. Je pravděpodobné, že deklaratorní rozhodnutí může být následně použito jako podklad pro další řízení, a to např. v řízení o odstranění stavby i v řízení o náhradě majetkové škody či nemajetkové újmy v civilním soudnictví. Ust. § 117 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, jednoznačně počítá s participací osob, jež by byly účastníky stavebního řízení i na jeho zkrácené formě. Okruh osob oprávněných vyjádřit se k záměru a uplatnit námitky proti stavbě je totožný s osobami, jež by se zúčastnili „klasického stavebního řízení“. Podmínkou účastenství ve stavebním řízení přitom není, aby bylo vyhověno věcným námitkám. Teprve v rámci věcného posouzení mají stavební úřady zkoumat realnost zásahu do práv účastníka.

Účastenství ob stojí samo o sobě bez toho, aby následně muselo vést k rozhodnutí pro účastníka příznivému. Uvedené závěry byly potvrzeny i další judikaturou (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. 4 As 233/2016 – 39, ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 As 53/2015 – 40, ze dne 20. 12. 2018, č. j. 2 As 137/2018 – 43, ze dne 17. 7. 2020, č. j. 2 As 421/2018 – 34 a ze dne 12. 12. 2019, č. j. 9 As 236/2018 – 19 a náleží Ústavního soudu ze dne 14. 3. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 40/22).

27. Žadatelé v nyní projednávané věci nemuseli již v žádosti o vydání deklaratorního rozhodnutí vyjádřit, jaké konkrétní námitky hodlají v případném navazujícím řízení vznášet, natož zdůvodnit jejich právní relevanci ve vztahu ke Stavbě, aby jejich žádost mohla být meritorně posouzena. V řízení podle § 142 správního řádu zahájeném k žádosti žadatelů je stavební úřad povinen posoudit 1) zda tito byli účastníky řízení v materiálním smyslu a zda s nimi jako s účastníky bylo ve zkráceném řízení jednáno. Odpověď na tyto otázky vede k rozhodnutí, jímž se vysloví, buď že právo provést Stavbu na základě zmíněného certifikátu nevzniklo, nebo v opačném případě správní orgán žádost zamítne. V dané věci je nesporné, že autorizovaný inspektor nejednal s žadateli jakožto s účastníky. Nejvyšší správní soud dále vyslovil, že výrok stavebního úřadu, že na podkladě konkrétního oznámeného certifikátu právo stavby nevzniklo, by znamenal, že Stavba byla realizována bez stavebního povolení, což je standardně řešitelné postupem podle stavebního zákona; v rámci navazujících řízení je prostor pro posouzení důvodnosti věcných námitek všech osob, jež využijí příležitosti svá práva realizovat. S uvedeným hodnocením se Krajský soud v Brně plně ztotožňuje.
28. Žalobci dále namítali, že žadatelé nemohli být účastníky „klasického“ stavebního řízení, pokud by probíhalo.
29. Podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, ve znění účinném pro projednávanou věc, platí, že účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno. Od 1. 1. 2013 došlo k novelizaci citovaného ustanovení, jenž normuje, že účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.
30. Otázkou výkladu tohoto ustanovení stavebního zákona, ve znění účinném po 31. 12. 2012 se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 26. 10. 2017, č. j. 9 As 324/2016 – 52 (soud posuzoval druhostupňové odvolací rozhodnutí, které zamítlo odvolání tamější žalobkyně jako nepřipustné proti stavebnímu povolení s tím, že tamější žalovaný shledal, že žalobkyně nemohla být prováděním navržené stavby přímo dotčena na vlastnickém právu k pozemkům či stavbám na nich, tudíž nebyla účastníkem řízení) mj. dospěl k závěru: „[46] S krajským soudem lze soublasit v tom, že pro hodnocení, zda žalobkyně svědčilo účastenství ve stavebním řízení, bylo podstatné, zda provádění stavby se může přímo dotknout vlastnického práva k pozemku žalobkyně nebo jejím stavbám na nich, nikoliv však to, zda umístěním navrhované stavby nebo jejím provozem po dokončení může být žalobkyně přímo dotčena na vlastnickém právu ke svým nemovitostem. Krajský soud má pravdu v tom, že přímé dotčení umístěním sousedních nemovitostí stavby či jejím provozem by bylo důvodem účastenství v územním řízení.“ V rozsudku ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016 – 96, Nejvyšší správní soud vyslovil mj. závěr, že „prováděním stavby je třeba rozumět samotnou stavební činností v úzkém smyslu, tj. výstavbu, přičemž možnost přímého dotčení záleží na

okolnostech individuálního případu, s přihlédnutím k povaze zamýšlené stavby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2017, č. j. 9 As 324/2016 – 52)“.

31. Pokud však jde o výklad ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, uvádí např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2015, č. j. 2 As 170/2014 – 55, že „*novelizací skutku došlo k formulační změně, která by za jistých okolností mohla být signálem obsahové změny vykládaného ustanovení. Původní formulace hovořící o dotčení „navrhovanou stavbou“ byla nahrazena formulací hovořící o dotčení „prováděním stavby“.* Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dovodil, že neexistuje žádný důvod, aby dotčení „prováděním stavby“ bylo vnímáno obsahově jinak (úžeji či naopak širěji) než dotčení „navrhovanou stavbou“. V rozsudku ze dne 14. 2. 2014, č. j. 6 As 10/2013 – 58 k výkladu ust. § 109 odst. 1 písm. e) Nejvyšší správní soud uvedl, že „... je třeba zdůraznit, že podle ust. § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, byl účastníkem stavebního řízení vlastník sousedního pozemku, nebo stavby na něm, mohlo-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno. Teprve s účinností od 1. 1. 2013 došlo ke změně citovaného ustanovení, které nyní stanoví, že účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku, nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno. Teprve od 1. 1. 2013 tedy může přímé dotčení vlastníka spočívat pouze v „provádění stavby“, nikoliv v „dotčení stavbou“. Před tímto datem mohlo docházet k „dotčení stavbou“. Stavební zákon přitom stavbu nedefinoval jako činnost, nýbrž jako výsledek této činnosti. Podle ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona se totiž stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebnětechnické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Lze tedy s ohledem na výše uvedené dospět k závěru, že k dotčení vlastníka sousedního pozemku či stavby na něm mohlo podle právní úpravy platné a účinné v době rozhodování správních orgánů docházet nejen samotnou (vý)stavbou, ale i jejími důsledky, resp. užíváním stavby. V daném případě tedy i k dotčení stěžovatelů ve smyslu ust. § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona mohlo dojít jak stavební činností při realizaci stavby komunikace, tak i jejím budoucím užíváním. Stěžovatelé proto mohli být dotčeni na svých právech nejen hlukem a prachem z výstavby komunikace, nýbrž i hlukem a prachem z následného užívání komunikace...“. Na základě posouzení nyní projednávané věci Krajský soud v Brně dovodil, že nejméně ti z žadatelů, jenž jsou osoby zúčastněné na řízení, mohli být předmětnou stavbou dotčeni na svém vlastnickém právu jak samotným prováděním stavby, tak stavbou jako takovou. Příslušné úvahy jsou uvedeny dále.
32. K námitce týkající se výkladu „sousedního pozemku nebo stavby na něm“ ve vztahu k dotčeným nemovitostem a k námitce, že vlastnické právo žadatelů nemohlo být ať již prováděním stavby či stavbou samotnou přímo dotčeno, uvádí soud následující. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu navazující na žalobcem citovanou judikaturu Ústavního soudu vyplývá, že za sousední pozemky je třeba považovat všechny pozemky, které mohou být stavbou dotčeny, jakkoliv jsou od stavby vzdálené. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu mohou být vlastnická práva sousedů dotčena imisemi ze stavební činnosti či stavby samotné, přičemž v pochybnostech je třeba s vlastníkem jakékoliv nemovitosti, u níž dotčení přichází v úvahu, zacházet jako s účastníkem řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 14/2013 a ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016 – 96). Ústavně konformní výklad pojmu „sousední pozemek“ je tedy výklad extenzivní. Sousední nemovitostí se přitom rozumí i pozemek, který s plánovanou stavbou bezprostředně nesousedí, ba dokonce může být od stavby i

značně vzdálen (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 As 57/2014 – 41, ze dne 25. 5. 2016, č. j. 2 As 3/2016 – 54 a ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016 – 96).

33. V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud mj. dospěl k závěru, že vlastnická práva vlastníků nemovitostí nacházejících se přes ulici od plánované stavby rozsáhlé administrativní budovy mohou být při provádění stavby přímo dotčena hlukem z dopravy či ze stavební činnosti, jakož i prachem a dalšími imisemi. Jde o obdobnou situaci, jako i v nyní projednávané věci. Krajský soud v Brně vyšel při svých úvahách z poměrování změny stavu způsobeného výstavbou předmětné stavby, přičemž např. ze samotné projektové dokumentace ověřené certifikátem, ze snímku letecké mapy, označené jako „letecká – 2006“ pořízené ze stránky www.mapy.cz vyplývá, že rozsáhlá plocha, na níž se stavba nachází, byla nevyužitá, okolí rodinných domů osob zúčastněných na řízení bylo zastavěno výstavbou rodinných domů, nejbližší stavba služeb byla stavba pneuservisu, umístěná až při dálnici. Soud tedy zcela souhlasí se stanoviskem žalovaného, že předmětnou Stavbou vzhledem k jejímu charakteru, především její velikosti (i její výstavbou) došlo ke značné změně poměrů v dané lokalitě, neboť šlo o stavbu „na zelené louce“ v blízkosti výstavby rodinných domů. Mohutnost Stavby, jejíž rozměry, způsob a provádění stavby vyplývá ze samotného certifikátu a z dokumentace ověřené tímto certifikátem. Důkazy, které byly soudem provedeny v rámci nařízeného jednání vypovídají o tom, že rodinné domy osob zúčastněných na řízení se nacházejí vzhledem k velikosti Stavby v její blízkosti (jak je shora uvedeno cca 50 a 58 m je orientační vzdálenost okraje zásobovací komunikace hypermarketu od rodinných domů osob zúčastněných na řízení). Tiskové výstupy ze stránek www.mapy.cz – „Panorama“ a Google – mapy „Street View“ dokládají skutečnosti, které uvedly osoby zúčastněné na řízení během jednání, tedy že stavba je přímo viditelná z jejich rodinných domů, nachází se „přes silnici“, přičemž ochranný val neplní funkci zabránění výhledu na stavbu, vč. doprovodných jevů, jako je např. světelný smog či hluková zátěž ze stavby.
34. Skutečnosti uvedené osobami zúčastněnými na řízení v rámci jednání před soudem, týkající se výstavby předmětné Stavby a jejího užívání korespondují s údaji z certifikátu a dokumentace ověřené tímto certifikátem. Z těchto listin vyplývá, že kromě jiného v rámci výstavby byla vykonávána statická zátěžová zkouška, došlo k hutnění podkladních vrstev komunikací, byly plánovány hrubé terénní úpravy, byly provedeny výkopové práce pro osazení a podsypání soklových prefabrikovaných prahů i monolitických základových pasů, plánována byla opěrná stěna vyrovnávající terénní rozdíl mezi zpevněnou plochou komunikace a volným terénem sousedních pozemků u severní hranice areálu délky 230 m; základní rozměry objektu jsou 180,5 x 126 x 10 m, obestavěný prostor 215 780,2 m³, prodejní plocha plánovaná 9 765 m², celkový počet plánovacích parkovacích stání 507, počet zaměstnanců 150 osob, plánovaná provozní doba pondělí – neděle, plocha parkoviště vč. chodníku a zásobovacího dvora 14 100 m², plocha komunikace vč. chodníku 5 080 m², stavba zahrnuje manipulační plochy u západní fasády o výměře cca 4 000 m², součástí betonové plochy je vykládková rampa, její délka je 29,5 m, šířka 5,5 m, příjem zboží orientován na stranu k ulici Černohorská (západní fasáda) a zaujímá celé přízemí dvoupodlažní části provozní budovy. Široký vjezd a výjezd umožňují zjetí nákladních vozů přímo pod objekt. Zde je řešeno snížení komunikace na úroveň -1,25 m a jeden vyrovnávací můstek; navazuje manipulační prostor před prodejnou. Nosná konstrukce obchodního centra byla navržena jako železobetonový skelet s rastrem sloupů 18 x 18 – 24

m, světlá výška v hale je minimálně 8 m. Nosný skelet je založen na pilotách. Z přílohy certifikátu také vyplývá, že pro pojezd vozidel v rámci zařízení staveniště budou použity veřejné komunikace státní a obecní. Plánovaná doba výstavby je 9 - 12 měsíců. Skládky materiálu budou umístěny v místě realizované stavby; vytěžená zemina bude zčásti uložena na mezidepony v prostoru stavby, a to odděleným způsobem, tj. samostatně ornice a samostatně podorniční vrstva. Přebytek podorniční vrstvy bude vyvezen na skládku ve vzdálenosti do 5 km. Ornice bude použita na následnou úpravu terénu v pracovním pruhu silničního příkopu. Z dokumentace ověřené předmětným certifikátem dále vyplývá, že zájmový prostor je složitý základovými poměry; vzhledem ke značné svažitosti pozemku budou základové poměry v jednotlivých částech rozdílné; v jižní části staveniště bude objekt založen v náspu, naopak v severní části bude nutno vytvořit hluboký zářez cca 10 m. Založení je navrženo hlubinné na pilotách v průměru 600 – 1200 mm. Z citované dokumentace dále vyplývá, že na zpevněných plochách poježděných nákladními automobily zásobování bude docházet ke zvýšenému namáhání konstrukce vozovky. Ze zprávy o inženýrskogeologickém průzkumu staveniště obchodního centra (rovněž dokumentace ověřená předmětným certifikátem) vyplývá, že projektované stavební objekty lze s ohledem na půdorysné rozměry hodnotit jako stavby náročné, u kterých je v projektové přípravě uvažováno s hlubinným zakládáním na pilotách. Z dokumentace dále vyplývá, že navrhovaná stavba bude sloužit jako hobby market, zásobování bude prováděno přes rampu vozidly sk. 3 – maximálně 10x denně a sk. 2 – maximálně 10x denně.

35. Soud, jak již bylo shora uvedeno, zcela souhlasí s názorem žalovaného, jenž byl nosným důvodem pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a to nejméně v části týkající se vlivu na nemovitosti osob zúčastněných na řízení. Možnost dotčení jejich vlastnických práv, jak samotným prováděním stavby, tak stavbou jako takovou, jednoznačně vyplývá z rozsahu a charakteru Stavby v porovnání se stavem před výstavbou. Provádění stavby tohoto typu vzhledem k umístění pozemků a rodinných domů osob zúčastněných na řízení vede zcela jednoznačně k závěru, že vlastnická práva osob zúčastněných na řízení nacházejících se přes ulici od plánované stavby, mohou být při provádění stavby přímo dotčena hlukem z dopravy či ze stavební činnosti, jakož i prachem a dalšími imisemi (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016 – 96). Každá stavba s sebou nese riziko hluku či prachu; tím spíše stavba takového charakteru, jako je stavba předmětného hypermarketu (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2014, č. j. 6 As 10/2013 – 58). Pozemky, které od pozemků, na nichž má být stavba realizována, dělí pouze pozemní komunikace, budou stavbou daného rozsahu zcela evidentně dotčeny. Jedná se přitom o hluk z dopravy, stavební činnosti, prach a další imise. Otázka další zastavěnosti předmětného území a např. dopravní infrastrukturou není z důvodu shora uvedených úvah podstatná. Podstatné je zjištění, že zde existuje pouhá potencialita dotčení vlastnického práva osob zúčastněných na řízení, jak stavbou, tak výstavbou vzhledem k charakteru předmětné stavby a popsáním náročným stavebním postupům. Rovněž otázka, zda byla stavba realizována v noci či nikoliv, či, zda osvětlení obchodního centra bylo řešeno samostatně, není pro posouzení dotčenosti významné.
36. Z ust. § 109 písm. e) stavebního zákona vyplývá, že pokud existuje pouhá **potencialita** dotčení vlastnického práva vlastníka sousedního pozemku, nebo stavby na něm umístěné, je třeba takovou osobu považovat za účastníka stavebního řízení.
37. Jak vyslovil již zvláštní senát zřízený podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů (viz jeho usnesení ze dne 6. 9. 2012, č. j. Konf 25/2012 – 9), není

podání návrhu na určení právního vztahu podle ust. § 142 správního řádu ve věci certifikátu autorizované inspektora omezeno žádnou lhůtou; předmětná žádost proto nemůže být považována za opožděnou ani v souvislosti s poukazem žalobce na institut přezkumného řízení podle správního řádu. K ostatním námitkám týkajícím se žalobcem dovozovaného závěru, že by řízení o odstranění stavby nemohlo být v dané věci vůbec zahájeno, pak krajský soud především konstatuje, že jde o námitky polemizující se závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v jeho rozsudku ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 As 52/2016 - 84, které přebírá i časově následující judikatura. Uvedené námitky nejsou pro nyní projednávanou věc důvodné, vážení okolností projednávaného případu -existence územního rozhodnutí, kolaudačního rozhodnutí a otázka zásahu do zásady právní jistoty, legitimního očekávání apod. by měla místo až v případném řízení o odstranění stavby - uvedenou otázkou se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2018, č. j. 2 As 137/2018 - 43 - viz odst. 30 tohoto rozsudku. Na uvedené závěry Nejvyššího správního soudu zdejší soud odkazuje.

VIII. Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah shledal žalobu nedůvodnou, proto ji postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
39. Výrok o náhradě nákladů řízení před krajským soudem (i řízení před Nejvyšším správním soudem) vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, žalovaný je správním orgánem, kterému nad rámec jeho běžné úřední činnosti náklady v souvislosti se soudním řízením nevznikly.
40. Ohledně nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil plnění žádné povinnosti, ani tyto osoby nenavrhly přiznat jim právo na náhradu nákladů řízení z důvodu zvláštního zřetele hodných.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. 5. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu